

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Forfatterret og om Kunstnerret af 29. Marts 1904.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 584).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag af *Goos*:

Til § 1:

1) I Litra L, 4de Stykke, 5te Linie, ændres: „saadan“ til: „under samme Forudsætning“, og efter „Udførelse af“ indsættes: „andre“.

2) Under Litra O indsættes som nyt 1ste Stykke:

I § 17, 1ste Stykke, 2den Linie, udgaar Ordet „eller“, og i 3die Linie efter: „offentliggøre det“ indsættes: „eller i denne Hensigt“.

(Vedtages dette, ændres i Litra O, 1ste Linie, Ordene: „Til § 17, 1ste Stykke“ til: „Til samme Paragraf, samme Stykke“).

3) I Litra V, 3die Linie, ændres „1. Juli“ til: „9. September“.

Lovforslagets Paragraffer, de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Goos: De 3 Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, ere udelukkende af formel Betydning, intet af dem tilsigter at gøre nogen Forandring i Lovforslagets virkelige Mening, men kun at klargøre dettes Bestemmelser paa et Par Punkter, hvor der maaske kan trænges dertil.

Det første Ændringsforslag angaar den Frihed til Udførelse af musikalske Kompositioner, som er hjemlet ved den nugældende Lovs § 14, og som gentages her i en noget forandret Skikkelse. Denne Frihed til Udførelse af musikalske Kompositioner gælder jo efter den nuværende Lov og efter Lovforslaget i 2 Tilfælde, nemlig for det første, naar det drejer sig om Danse, Sange og enkelte mindre Stykker af større Kompositioner, og dernæst, selv om der er Tale om samlede større Kompositioner, naar disse udføres ved Frikoncerter, Koncerter, som ikke afholdes i Erhvervsøjemed, men afholdes i velgørende Øjemed. For begge Arter af Undtagelser gælder det imidlertid, at Udførelsen ikke maa være en dramatisk Opførelse. Dette,

at det gælder i *begge* Tilfælde, at Udførelsen ikke maa have Karakteren af en dramatisk Opførelse, er maaske ikke ganske klart udtrykt i Lovforslaget, idet det udtrykkes ved Ordet „saadan“, der kan misforstås, jeg vil ikke sige af en kyndig Læser, men af en flygtig Læser; derfor har jeg foreslaaet, at Ordet „saadan“ ændres til „under samme Forudsætning“, hvorved det bliver klart, at Forudsætningen, at det ikke er dramatisk Opførelse, ogsaa gælder for det sidste Tilfælde.

Det andet Ændringsforslag vedrører ikke noget Punkt i Lovforslaget, men tilsigter at klargøre Bestemmelsen i den gældende Lovs § 17 angaaende Betingelserne for Ansvar for at foretage noget i Strid med Loven. Dette Ansvar er knyttet til Mangfoldiggørelse i Strid med Loven, men det er underforstaaet, at det er en Mangfoldiggørelse i den Hensigt at offentliggøre det. En Mangfoldiggørelse for blot at have den Fornøjelse at have det i sit eget Bogs-kab eller til Fornøjelse for ens nærmeste er ikke en Mangfoldiggørelse, som kan paa-drage Ansvar. Hvor der er Tale om Indførelse her i Landet af Skrifter eller Genstande, som i Strid med Loven ere mangfoldiggjorte i Udlandet, er det udtrykkelig udtalt, at det maa være i Offentliggørelses-hensigt, medens dette kun er underforstaaet i det første Tilfælde, hvor Mangfoldiggørelsen har fundet Sted her i Riget. Det er jo ganske klart, at det maa gælde i begge Tilfælde, hvad der ogsaa har været Forudsætningen, og Klargørelsen deraf sker simplest derved, at man knytter Ordet „eller“, som staar paa et mindre heldigt Sted bagefter „Hensigt“, til „offentliggøre“ og saa retter de kommende Udtryk herefter. Det tilsigter altsaa heller ikke noget nyt, men kun at klargøre. — Det samme er endelig Tilfældet med det 3die Ændringsforslag, idet man i Lovforslaget, som omtalt ved første Behandling, ved en Forglemmelse har sat 1ste Juli som Tidspunkt for denne Lovs Ikrafttræden, medens det skulde være 9. September.

Ravn: Da det foreliggende Lovforslag var til første Behandling, blev det modtaget med almindelig Velvillie og blev ikke en Gang henvist til Behandling i et Udvalg. Det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) bemærkede rigtig-nok, at han hellere havde set, at man fremtidig havde støttet Forfatterne og Kunstnerne maaske endnu mere, end Tilfældet er, og at til Gengæld deres Værker og Produktioner vare blevne Folkets Eje